

POSTANOWIENIE

Dnia 9 sierpnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Żaganiu Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Adriana Buławska

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2018 r. w Żaganiu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **Trigon Profit Niestandaryzowany Sekurytyacyjny Fundusz**

Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w Warszawie

przeciwko: **Mateuszowi Henrykowi Wnukowskiemu**

o zapłatę

postanawia:

- I. umorzyć postępowanie,
- II. zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę **4.817** (cztery tysiące osiemset siedemnaście) **zł** tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę **4.800 zł** tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadnienie

Powód Trigon Profit Niestandaryzowany Sekurytyacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w Warszawie, reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wystąpił z powództwem o zapłatę przeciwko pozwanemu Mateuszowi Henrykowi Wnukowskiemu.

Pismem procesowym, datowanym na dzień 20.06.2018 r. (k. 112), a sprecyzowanym – co do oznaczenia strony powodowej pismem procesowym, datowanym na dzień 19.07.2018 r., powód, poprzez swojego pełnomocnika, cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia, wnosząc o umorzenie postępowania.

Pismami procesowymi, datowanymi na dzień 05.06.2018 r. i na dzień 03.07.2018 r., pozwany, poprzez swojego pełnomocnika, oświadczył, że wyraża zgodę na cofnięcie pozwu, a nadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 203 § 1 kpc pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego (art. 203 § 2 kpc). W razie cofnięcia pozwu poza rozprawą przewodniczący odwołuje wyznaczoną rozprawę i o cofnięciu zawiadamia pozwanego, który może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów. Gdy skuteczność cofnięcia pozwu zależy od zgody pozwanego, niezłożenie przez niego oświadczenia w tym przedmiocie w powyższym

terminie uważa się za wyrażenie zgody (art. 203 § 3 kpc). Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa (art. 203 § 4 kpc).

W niniejszej sprawie, cofnięcie pozwu nastąpiło co prawda po rozpoczęciu rozprawy, jednakże – jednocześnie – ze zrzeczeniem się dochodzonego roszczenia, stąd też zgoda strony pozwanej na to cofnięcie nie była wymagana. Niemniej jednak pozwany został powiadomiona o cofnięciu, stosownie do dyspozycji art. 203 § 3 kpc, wyrażając przy tym zgodę na to cofnięcie. W terminie dwutygodniowym wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 4.800 zł. Brak jest przy tym – wedle oceny Sądu – podstaw, aby kwestionować skuteczność cofnięcia pozwu w oparciu o okoliczności, o których mowa w art. 203 § 4 kpc.

Z uwagi zatem na skuteczne cofnięcie pozwu, Sąd, na podstawie art. 355 § 1 kpc, umorzył postępowanie, o czym orzeczono w punkcie I sentencji postanowienia.

Jednocześnie Sąd orzekł, jak w punkcie II sentencji postanowienia. Zasadą wszakże jest – zgodnie z przywołaną powyżej regulacją art. 203 § 2 kpc – że w przypadku cofnięcia pozwu obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, na jego żądanie, obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia. To zatem powód, jako strona cofająca pozew, winien być obciążony zwrotem kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego na rzecz pozwanej, zgodnie z jej wnioskiem, złożonym po cofnięciu pozwu.

Nie ulega oczywiście kwestii, że dopuszczalne jest odstępstwo od zasady, statuowanej przez art. 203 § 2 kpc, w sytuacji, gdy powód wykaże, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia pozwu. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy cofnięcie pozwu jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego, wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa, roszczenia powoda. W rozumieniu przepisów o kosztach procesu (art. 98 kpc) pozwanego należy uznać wówczas za stronę przegrywającą sprawę (por. np. *postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r., II CZ 208/11*). W realiach przedmiotowej sprawy powód nie wykazał jednak, aby wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw, w szczególności zaś tego, że cofnięcie pozwu nastąpiło z uwagi na zaspokojenie roszczenia powoda, wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa, w toku procesu.

Mając zatem powyższe na względzie, Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 4.817 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 4.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od przedłożonego dokumentu pełnomocnictwa. Podstawę tego rozstrzygnięcia stanowiły art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc, art. 203 § 2 i 3 kpc oraz § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.), w brzmieniu obowiązującym na dzień wniesienia pozwu, tj. na dzień 24.08.2016 r. (por. § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz. U. z 2016 r., poz. 1668).

Za zgodność z oryginałem
2018
Zagań, dnia 2018-09-04
Sekretarz sądowy
podpis.....
Sylvia Sokół